

Laba diena

Šiandien – mėnulio pilnatis.
Saulė teka 7 val. 55 min.,
leisis 17 val. 10 min. Dienos ilgumas 9 val. 15 min.

Vardadieniai: šiandien – Daugvilas, Daugvilė, Daugvina, Daugvinas, Dromantas, Dromantė, Drovėda, Drovėdas, Drovėdė, rytoj – Algė, Dovilė, Erika, Erikas, Jotvilas, Jotvilė, Jovilas, Jovilė, Jovilta, Joviltas, Nikiforas, Nikiporas, penktadienį – Elva, Elvyra, Elvyras, Girvilas, Girvilė, Girvyda, Girvydas, Girvydė, Scholastika, Skolastika.

„Geriausias būdas prisiminti gerus darbus – juos kartoti“

Apžvelgiant prabėgusius metus, per seniūnijas nuvilnijo padėkos vakarai. Nuo 2001 metų Veiverių seniūnijoje tęsiama tradicija padėkoti rėmėjams, socialinių iniciatyvų dalyviams, bendruomenės nariams, savo nuoširdžiu darbu garsinantiems Veiverius. Kaip sakė Padėkos renginio vedėja Raminta Grėbliauskienė, „geriausias būdas prisiminti gerus darbus – juos kartoti“. Į gražiai papuoštą, renovuotą Skriaudžių laisvalaikio salę buvo pakviesti visi, savanoriškai prisidėję prie seniūnijos gražinimo, renginių organizavimo ir kitų veiklų.

Renginio metu buvo prisiminti praėjusių dvejų metų geri darbai, už juos nuoširdžiai padėkojo Veiverių seniūnijos seniūnas **Vaclovas Ramanauskas** bei Veiverių kultūros ir laisvalaikio centro vadovė **Elena Simonavičienė**. Į svečius atvykę svečiai – Prienų rajono savivaldybės meras **Alvydas Vaicekauskas**, Administracijos direktorė **Jūratė Zailskienė** – sveikino susirinkusiuosius, dėkojo prisijungusiems prie kalėdiškai papuoštos aplinkos, perdavė nuoširdžią gerbiama **Dianos Nausėdienės** padėką už dalyvavimą puošiant pagrindinę šalies eglutę.

Aktyvia seniūnijos bendruo-

mane džiaugėsi ir Seimo narys **Andrius Palionis**. Džiaugėmės sulaukę ir kitų nuoširdžių svečių: į šventę atvyko mero pavaduotoja **Loreta Jakinevičienė**, Seimo nario A. Kupčinsko padėjėjas **Jovydas Juocevičius**, Seimo nario V. Juozapaičio patarėja **Liukrecija Navickienė**, kaimyninės Aleksoto bendruomenės atstovas **Raimondas Navickas**, Prienų rajono savivaldybės tarybos nariai.

Gražia dovana visiems susirinkusiems tapo renginio mecenatų **Laimos** ir **Vido Ruseckų** dovanotas ansamblio „Žemaitukai“ koncertas.

(Nukelta į 5 p.)

Apie sportą bei nacionalinių simbolių

2 p.

Žmonės ir augintiniai: kas prie ko turi pritapti?

2-4 p.

Brandiname pieno ūkių tragediją

4 p.

Prisiminė primirštas tradicijas

5 p.

„Kad visiems užtektų duonos“...

6 p.

Kaip gimsta magiška žvakė

8 p.

Pagarba duonai ir šiandien jaučiama...

Labdaros fondo „Paskutinis bastionas“ atstovė: „Svarbu kuo greičiau sugražinti Ukrainą į taikų gyvenimą“

Apie Lietuvoje veikiančią tarptautinį labdaros fondą „Paskutinis bastionas“ teko išgirsti iš ukrainiečių karių, besigydančių dvasines ir fizines žaizdas Lietuvoje, kaimo turizmo sodyboje „Šaltupis“. Socialinei ir kultūrinei reabilitacijai pakviesti kariai fondo atstovams dėkojo už parodytą rūpestį, palikimą, organizuotas ekskursijas, susitikimus ir veiklas, kurios padėjo bent trumpam pamiršti karo siaubą ir patirtus sulošimus.

Apie fondo „Paskutinis bastionas“ veiklą viešojoje erdvėje informacijos nėra daug, susisiekti su **Svitlana VOLOŠINA**, fondo atstove Lietuvoje, ji paprašė atidėti interviu, kol praeis Kalėdinė „karštligė“ ir atsiras laisva valandėlė įtemptoje dienvakare, skubant pakuoti ir laiku išsiųsti labdaros siuntas bei dovanas fronte šventes sutiksiantiems kariams. Prieš Kalėdas daugybė savanorių, geros valios žmonių sutelkė pastangas siekdami aprūpinti Ukrainos karius reikiamomis priemonėmis ir įranga, papildyti jų atsargas, bent šiuo tuo pagelbėti žiemos sąlygomis, kad šaltis netaptų ginklu prieš ginančius savo teritoriją. Todėl pokalbis su gerbiama Svitlana Vološina įvyko jau baigiantis sausui.

(Nukelta į 3 p.)

Tarptautinio labdaros fondo „Paskutinis bastionas“ atstovė Lietuvoje kapelionė Svitlana Vološina.

Nuo ligų ir audrų...

Lietuvoje vasario 2 d. yra žinoma, kaip Grabnyčios, arba Perkūno diena. Ši diena buvo siejama būtent su žvake, dar vadinama Grabnyčia arba Grauduline.

Grabnyčios diena buvo paprotys susisukti po plonytę vaško žvakę (perkūninę) arba būdavo einama į bažnyčias įsigyti šventintų žvakių. Grabnyčios pavadinimas reiškia šios šventės metu bažnyčioje pašventintas žvakes, kurios dar vadinamos graudulinėmis. Šios žvakės vėliau uždegamos užėjus audrai ir perkūnijai. Tikėta, kad jos padės apsisaugoti nuo audrų ir ligų.

Vasario 4 d. rinkomės Želkūnų bendruomenės edukacijų kambaryje, vyko renginys, skirtas Grabnyčių, Perkūno dienai. Renginio tikslas – pasigaminti graudulinių žvakių. Šią edukaciją organizavo Prienų JMVB Stakliškių, Užguosčio, Vyšniūnų bibliotekos. Apie šios dienos papročius ir tradicijas pasakojo kultūrologė **Rita Balsevičiūtė**. Pasak jos, nuo seno

(Nukelta į 5 p.)

SKLŪPŲ SAVININKŲ DĖMESIUI!
AB „Energijos skirstymo operatorius“ (ESO) pagal Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (2019-06-06, Nr. XIII-2166) nuostatas kiekvienam elektros ar dujų tinklui ir elektroninių ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūrai įregistravo apsaugos zoną (jeigu iki įstatymo įsigaliojimo tai nebuvo įgyvendinta). Pakartotinai kviečiame susipažinti su Energetikos ministerijos patvirtintu Prienų-Birštono skirstomųjų dujotiekių teritorijų plano dalies pakeitimo planu (2022-11-17, Nr. 1-357) ir elektros tinklų teritorijų planu (2022-11-21, Nr. 1-378), taip pat su Susisiekimo ministerijos patvirtintu – ESO elektroninių ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zonų planu (2022-11-17, Nr. 3-508) ESO bendrovės internetinėje svetainėje www.eso.lt/apsaugoszonos.

SKLŪPŲ SAVININKŲ DĖMESIUI!
AB „LTG Infra“ pagal Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (2019-06-06, Nr. XIII-2166) nuostatas elektros tinklui įregistravo apsaugos zoną (jeigu iki įstatymo įsigaliojimo tai nebuvo įgyvendinta). Pakartotinai kviečiame susipažinti su Energetikos ministerijos patvirtintu AB „LTG Infra“ elektros tinklų teritorijų planu (2022-12-05, Nr. 1-444) AB „LTG Infra“ bendrovės internetinėje svetainėje <https://ltginfra.lt/administracine-informacija>.

**UAB „TAUROLIS“
BRANGIAI PERKA
Bulius, telyčias, karves.**
Atsiskaitome iš karto. Mokame 6 ir 21 proc. Vežame į Lenkiją.
Tel. 8 687 73 691

**Būkime kartu
ir 2023-
iaisiais!**

Labdaros fondo „Paskutinis bastionas“ atstovė: „Svarbu kuo greičiau sugražinti Ukrainą į taikų gyvenimą“

Tai, kas
išaugina...

Projektą remia

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

(Atkelta iš 1 p.)

– Gerbiama Svitlana, prašau prisistatykite, papasakokite apie organizaciją „Paskutinis bastionas“ – kada ir kokių tikslu ji buvo įkurta?

– Aš esu Ukrainos pilietė, atstovauju fondui nuo pirmųjų karo dienų. Atvykusi į Lietuvą, užsiimu paramos rinkimu, kad padėčiau mūsų kariškiams ir civiliams Ukrainoje.

Tarptautinis labdaros fondas „Paskutinis bastionas“ (ukr. „Останній Бастіон“) buvo organizuotas Ukrainoje po Krymo aneksijos ir dalinės Luhansko ir Donecko sričių okupacijos, kurias įvykdė Rusijos federacijos fašistai 2014 metais. Fondas pradėjo savo veiklą, turėdamas tikslą padėti kariams fronte, o po plačios Rusijos federacijos kariuomenės invazijos į Ukrainą 2022 metų vasario 24 dieną pradėjo dar aktyviau veikti šioje srityje. Nuo 2022 metų kovo 1 dienos aš tapau oficialia fondo atstove Lietuvoje. Fondas registruotas Kijeve. Jį įsteigė Ukrainos pilietis, tapęs kariškiu ir stojęs ginti savo tėvynės.

– Kas yra Jūsų pagalbininkai ir talkininkai?

– Mums labai padeda Lietuvos kariuomenės Juozo Vitkaus inžinerijos batalionas, esantis Panemunėje, Kauno mieste, taip pat kai kurie kariškiai iš Divizijos generolo Stasio Raštikio Lietuvos kariuomenės mokyklos Kaune. Daugelis lietuvių – vyrų ir moterų – padeda asmeniškai, savo noru, taip pat mus remia kai kurios nedidelės įmonės, vietiniai ukrainiečiai Lietuvoje ir visi, neabejingi šiai baisiai tragedijai, kuri ištiko mūsų tautą ir šalį.

Į Ukrainą pervežti humanitarinius krovinius mums labai padėjo Lietuvos labdaros fondas „Pagalbos sparnas“, neseniai pradėjome bendradarbiauti su labdaros fondu „Lukšų vyrai“. Jie surenka humanitarines siuntas iš mūsų ir jas perveža į Ukrainą tiesiai reikiamu adresu, kur labai laukiama pagalbos. Dieve, duok jiems sveikatos.

– Minėjote, kad gruodis buvo labai įtemptas – rinkote, pakavote, siuntėte kariams labdaros siuntas. Ar Lietuvos gyventojai, organizacijos dosniai aukojo kilniam tikslui?

– Galiu atsakyti – taip, darbo buvo užtektingai. Mūsų fondas dėl „papierizmo“ ir įvairių biurokratiščių problemų neturi asmeninės banko sąskaitos Lietuvoje, todėl finansinių aukų iš gyventojų ir kitų Lietuvos organizacijų neturime galimybės gauti. Aš pakuoju tik siuntinius iš daiktų, kuriuos atneša vietiniai lietuviai ir ukrainiečiai, tai – trūkstanta ekipuotė (trūkstantos karių uniformos dalys ir/ar elementai), higienos priemonės, rūbai, šiltos kojinės, negendantys maisto produktai.

– Karas vis dar tęsiasi, ir pa-

galbos reikės nepalyginamai daugiau... Ar nepritrūksit geros valios, entuziazmo, ar pakaks rėmėjų?

– Aš šventai tikiu, kad karas greitai baigsis, viskam yra pradžia ir pabaiga. Neabejotinai Ukrainai pagalbos prireiks dar daugiau, o valia ir entuziazmas neturi teisės išsekti dėl to, kad mes, ukrainiečiai, esame rūpestinga, darbšti ir tvirtai tikslo siekianti tauta. Aš padėsiu tiek, kiek reikės, nepaisant to, kiek užtruks karas. Žinoma, svarbu ir tai, kad mums ir toliau padėtų paprasti lietuviai ir Lietuvos verslininkai.

– Kokių daiktų kovotojams labiausiai reikėtų? Kur turėtų kreiptis tie gyventojai, kurie norėtų aukoti ar organizuoti paramos rinkimą?

– Kariams reikia daug ir įvairių daiktų – avalynės, šiltų rūbų, šalmu, maisto ir kt., bet ypatinga ir svarbiausia pagalba jiems yra visureigiai, skirti bekelei, termovizoriai, dronai – kvadropteriai. Kaip minėjau, deja, Lietuvoje neturime galimybės atidaryti fondo sąskaitos banke, todėl ketinu pasirašyti memorandumą su kitu lietuvišku labdaros fondu. Šiuo metu man atneša jau nupirktus daiktus, skirtus pagalbai į Ukrainą, ir visa kita, kas galėtų praversti. Paramą renkame Kaune, adresu: Jonavos g. 160, prieš atvykstant reikėtų man paskambinti telefonu +370 693 45521 dėl suderinimo.

– Gruodį Lietuvoje, Prienų rajone, kaimo turizmo sodyboje „Šaltupis“, išsėjosi keli Ukrainos kariai, atvykę į Lietuvą po operacijų ir gydymo karo ligoninėje. Šią viešnagę įvardinote kaip socialinę – kultūrinę reabilitaciją. Kodėl, vykstant karui, yra svarbu patenkinti šiuos karių poreikius?

– Kartu su lietuviais pagalbininkais organizavau projektą „LanSparks“, ir tai buvo pirmas mūsų karių iš Ukrainos priėmimas Lietuvoje. Priklausomai nuo finansinės situacijos, planuojame ir toliau šį darbą tęsti, renkame aukas sumokėti už reikiamas paslaugas kaimo turizmo sodyboje.

Tokio tipo reabilitacija po sunkių sužeidimų kariams – tikra sielos atgaiva, padedanti atsigaivinti dvasiškai ir fiziškai. Bendravimas, meno terapija, pirtis ir sauna, gamta, ramybė ir mini zoologijos sodas gyventojai teigiamai veikia karių, viešnių kaimo turizmo sodyboje, psichiką, padeda jiems greičiau integruotis į įprastinį gyvenimą.

Socialinės ir kultūrinės reabilitacijos metu rengėme ekskursijas į Kauną ir kitus Lietuvos miestus. Sužėisti Ukrainos kariai lankė muziejus, kultūrinės vietas bei kitas įdomias vietas. Jie susitiko su Lietuvos kariais, bendravo su Lietuvos kultūros ir visuomenės veikėjais, taip pat ir reabilitacijos projekto rėmėjais. Ši pirmoji Ukrainos karių grupė taip pat aplankė mokyklą Kaune, kurioje mokosi dėl karo pasitraukusių uk-

Kariai po meno terapijos užsiėmimų.

rainiečių vaikai, ir atsakinėjo į ukrainiečių vaikų užduotus klausimus.

Aš esu karo kapelionė, man teko tarmaju antiteroristinėje operacijoje prasidėjusioje, dar 2014 metais. Aš dažnai vykdavau į frontą pas mūsų karius, matydavau, kaip jie gyvena. Kalbėdavomės apie tai, kaip jie jaučiasi, kitais jiems rūpimais klausimais, sužinodavau jų poreikius – dvasinius ir sielovadinus.

Bendravimas yra neatsiejama šios reabilitacijos dalis, nes kiekvieno kario širdyje glūdi asmeninė problema, savas skausmas, taigi tokio bendravimo dėka galima padėti jiems atsigaivinti po fizinės ir/ar dvasinės traumos.

Pirmoji karių grupė iš Ukrainos liko labai patenkinta dėl nuoširdaus ir džiaugsmingo priėmimo Prienų rajone, jie labai gerai pailsėjo ir labai ilgisi mūsų, nori vėl atvažiuoti į svečius – ten, kur šilta, jauku, kur jaučiasi gerbiama, mylimi ir vaišinami.

– Galbūt ateityje ketinate į Lietuvą reabilitacijai pasikviesti ir gausnes karių grupes?

– Aš, kaip projekto vadovė, labai norėčiau, kad kuo daugiau sužeistų Ukrainos karių galėtų atvykti pailsėti į Lietuvą, bet viskas atsiremia į pinigus, o problemų dėl karių priėmimo, jų viešnagės organizavimo nekyla, pagrindinė problema yra finansavimas.

Aš kreipiausi į daugelį įmonių ir verslininkų su oficialiu prašymu, ir jie neparėmė projekto. Gaudavome vien neigiamus atsakymus, tik kai kurie asmenys, daugiausia fiziniai, sutiko mums padėti, nes tame matė prasmę. Vienintelė organizacija, kuri mums reikšmingai padėjo – tai Veikliųjų žmonių bendrijos (VŽB) Kauno skyrius. Veikliųjų žmonių bendrija yra krikščioniška vyrų organizacija, apjungianti įvairias krikščioniškas denominacijas, kuri buria vyrus, praėjusius įvairius gyvenimo kelius, įvairių profesijų žmones, taip pat ir verslininkus. Karių kelionė į Lietuvą ir priėmimas kaimo turizmo sodyboje reabilitacijai vyksta šių žmonių dėka.

Šis projektas yra labai svarbus, nes yra skirtas karių poilsiui ir atsistatymui, taip pat jis teikia moralinę palaikymą. Po reabilitacijos atsiranda siekis gyventi ir kurti ateitį, kuo greičiau sugražinti Ukrainą į laimingą ir taikų gyvenimą, nes šiuo metu egzistuoja du labai skirtingi pasauliai.

Viename pasaulyje – karas, sugriovimai, ligos, badas, šaltis, prievarta, barbariškas visos, kas gyvena, naikinimas: žudomi vaikai, tėvai ir senoliai, taip pat ir gyvūnai. Kitame pasaulyje, kuriame gyvena Lietuva,

Gruodį Lietuvoje viešėję ukrainiečiai kariai su reabilitaciją jiems organizavusiomis fondo atstovėmis prie kaimiškų vaišių stalo sodyboje „Šaltupis“.

Susitikime su fondo rėmėju – Veikliųjų žmonių bendrijos Kauno skyriaus atstovu.

Fondo „Paskutinis bastionas“ ir kaimo turizmo sodybos „Šaltupis“ nuotraukos

vyrauja taika ir ramybė, negirdėti sirenų kaukimo, teka kultūringas ir ramus gyvenimas. Jį pajutusiejiems reabilitantams atsiranda noras kuo greičiau padaryti viską, kas įmanoma ir neįmanoma, dėl greitesnės Ukrainos pergalės ir dėl šalies atstatymo po karo.

Jeigu ketinate prisidėti prie Ukrainos karių reabilitacijos projekto tęstinumo, mielai suteiksiu daugiau informacijos, kreipkitės į mane tel. +370 693 45521. Galite siūlyti savo pagalbą ir susisiekti su „Šaltupio“ kaimo turizmo sodybos šeimininku Raimondu Puišiu, jo tel. +370 610 38129.

– Kokia šiuo metu yra situacija Ukrainoje, kokiomis sąlygomis gyvena, ką išgyvena, su kokiomis problemomis susiduria taikūs gyventojai?

– Gyventojai nuolat jaučia baime, kad bet kurią minutę gali sprogti raketa ar prasidėti apšaudymas, ir... viskas. Nuolatinis oro pavojaus sirenų gausmas, bedarbystė, aukštos produktų kainos, daugelis žmonių likę be savo namų, be ničnieko.

Taip, ukrainiečiai yra stiprūs ir valingai žmonės, jie išgyvens šią tragediją, jie niekada netaps Rusijos ver-

gais ir nepakliūs vėl į imperijos prievartą. Ukrainiečiai išgyvens ir elektros energijos, ir šilumos trūkumą. Mano tautiečiai veda tikėjimą galutine pergale, kurios trokšta milijonai ukrainiečių. Tikėjimas yra, o viltis miršta paskutinė.

Mūsų kariai fronte kenčia šaltį, gyvena tarp žiurkių, pelių, netgi pelkėse, neturėdami jokios galimybės nusiprausti, gerai išsimiegoti ir pavalgyti, bet mes, Ukrainos piliečiai, dirbame dėl pergalės.

Kai prasidėjo Rusijos federacijos kariuomenės invazija į Ukrainą 2022 metais, tarp ukrainiečių paplito populiarus posakis „Все буде Україна!“, pažodžiui verčiamas „Viskas bus Ukraina!“, kuris reiškia įsitikinimą, kad viskas bus gerai, ukrainiečių laukia pergalė.

Labai tikiusi, kad šis interviu, mūsų labdaros fondo „Paskutinis bastionas“ veikla sudomins daugiau neabejingų žmonių. Linkiu meilės, sveikatos ir gėrio visiems.

– Dėkoju gerbiamai Svitlanai Vološinai už pokalbį, o fondo savanoriui Dominykui Gedvilui už pagalbą, rengiant šį interviu.

Dalė Lazauskienė

Konservai ir apkasų žvakės, kuriuos surinko fondo savanoriai, skirti kariams fronte.

Kaip gimsta magiška žvakė

Sausio 30 dieną Pakuonio seniūnijoje vyko Magiškos žvakės kūrimo ritualas vaikams, kurį suorganizavo Prienų rajono socialinių paslaugų centro socialinės darbuotojos, dirbančios su šeima: Jurgita Ruseckienė ir Lina Tamošiūnienė. Žvakės kūrimo ritualą vedė Radvilė Kuncė, kuri savo prekinį ženklą „Moderni laumė“, vedanti renginius ir edukacijas, paremtas lietuviškomis tradicijomis, žiniomis apie augalus ir gamtos galias.

Programos metu kūrėme žvakės iš sojos vaško. Tačiau žvakės buvo ne paprastos, o stebuklingos. Prieš pradėdant kūrybinį procesą visi vaikai išjautė į pasaką apie stebuklingą raktažolių pievą ir sugalvojo norą, kurį į pasaulį skleis degdama žvakė. Susipažinome su populiariausiais baltiškais simboliais ir jų reikšmėmis. Kad sustiprintume savo „super“ galias, ant rankos kūno dažais piešėme po baltišką ženklą. Populiariausia tarp mergaičių buvo „roželė“, kuri simbolizuoja sveikatą ir grožį.

Uostėme daugybę kvapų – ir parfumerinių, ir natūralių eterinių aliejų, iš kurių kiekvienas susikūrė

savo kvapą. Tada susipažinome su žvakės gamybos iš natūralaus sojos vaško procesu. Kol žvakelės stingo, susipažinome su populiarių lietuviškų augalų ir kristalų savybėmis, išsyrinkome, kuo papuošime ją. Saulėgražų žiedlapiai tinka tiems, kam trūksta saulės, vilties ir džiaugsmo, o rožių – romantikams, kuriems aplink norisi skleisti meilę ir švelnumą.

Papuošę žvakę, savo norą perkėlėme į ją ir sužinojome didžiausią paslaptį, kad žvakė būna magiška tik tada, kai ją uždega suaugusysis. Susipažinome su saugaus žvakių deginimo taisyklėmis.

Informaciją parengė socialinės darbuotojos, dirbančios su šeima: Jurgita Ruseckienė ir Lina Tamošiūnienė

Pagarba duonai ir šiandien jaučiama...

Senjorams amžius ne kliūtis dalyvauti socialiniame gyvenime. Norint jaustis naudingam, reikalingam, reikia save realizuoti veiklose ir aktyviai gyventi. Širdžiai miela veikla gerina senjorų psichinę ir fizinę savijautą, skatina suvokimą, kad esi reikalingas, svarbus. „Ir sulaukę garbaus amžiaus turime augti, ieškoti džiaugsmo šaltinio, dalintis bendryste ir gyventi gyvenimą“.

Ką tarėm, tą ir padarėm! Grupė Globos namų gyventojų, lydimi socialinių darbuotojų, artėjant Šv. Agotos dienai, dalyvavo Prienų krašto muziejaus edukaciniame projekte – „Duonos kelias iki stalo“. Duona – vienas seniausių ir svarbiausių kulinarijų gaminių. Skalsos, laimės ir apsaugos nuo blogio simbolis. Praktinės pažintinės programos metu dalyviai buvo pakviesti persikelti į XIX amžių, į tam laikmečiui būdingą valstiečio trobą, aplinką, gyvavusias tradicijas ir papročius.

Senjorai stebėjo ne tik krosnies paruošimą, duonos maišymo ir kepimo procesą, bet ir uždavė klausimus: iš ko, kaip, kiek laiko duona ruošinama, rauginama, laikoma. Kol duona kepė, edukacinių programų vadovė gerb. Emilija supažindino susirinkusiuosius su ilgu duonos keliu, – nuo rugio pasėjimo iki iškeptos duonelės padėjimo ant stalo.

Buvo prisiminta senovėje naudoti žemės įdirbimo, javų apdoravimo padargai, spragilai, girmos, įrankiai bei magiškoji duonos galia, papročiai, duonos pagerbimo ritualai. Apžiūrėtos ir Prienų krašto muziejaus ekspozicijos. Besišnekučiuojant taip greitai prabėgo laikas, kad ir duonelė spėjo iškepti.

Duonelė iškepta ir išimta iš pečiaus... O kvapas!.. O grožis!.. Sunku apsaityti!.. Kiek veiduose džiaugsmo? Pačių iškepta duonelė bus skaniausia... Padėkoję už puikią edukacinę popietę gerb. Emilijai, grįžome į Globos namus. Namai pakvipo šviežia duona... Iškeptų keturių kepalukų šviežios duonelės – visiems užteko, reikia mokėti dalintis... Neapsakomas jausmas ir išpušis grįžus iš pažintinio-edukacinio užsiėmimo. Prasmingai praleistas laikas, praplėstas akiratis ir likęs gražus prisiminimas. Dėkojame Globos namų administracijai, kuri visada palaiko socialinių darbuotojų idėjas. Galime kartu su senjorais įgyvendinti ir dalyvauti įvairiose veiklose, projektuose, edukacijose.

Socialinės darbuotojos Irena Laukaitytė ir Birutė Bajorienė

Nuo vasario 6 d. iki pat Savivaldos rinkimų, kurie vyks kovo 5 d., Lietuvos socialdemokratų partijos Prienų skyriaus būstinėje (Kauno g. 2, Prienai (III aukštas)), PIRMADIENIAIS–KETVIRTADIENIAIS 17.00–19.00 val. rinkimų štabo komanda bei kandidatai lauks Jūsų, kad galėtumėte kartu padiskutuoti, pristatyti naują rinkimų programą ir sulaukti pasiūlymų dėl krašto ateities.

Politinė reklama apmokėta iš LSDP Prienų skyriaus PK sąskaitos. Užs. Nr. 011

„Kaip gyveni? – Gerai! / Kaip tu jauties? – Laimingas!“

Šie žinomo Lietuvos atlikėjo Marijono Mikutavičiaus dainos „Pasveikinkim vieni kitus“ žodžiai vasario 1 d. pasitiko grupę Prienų rajono Skriaudžių pagrindinės mokyklos 5 kl. mokinių, atvykusių į Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos Vaikų literatūros skyrių dalyvauti edukaciniame socialinių įgūdžių ugdymo užsiėmime paaugliams „Kaip gyveni? – Gerai! / Kaip tu jauties? – Laimingas!“ (M. Mikutavičius).

Edukacinio užsiėmimo metu mokiniai, pasiklausę žinomo atlikėjo dainos bei ištraukę iš interviu su Marijonu Mikutavičiumi, diskutavo apie tai, kada žmogus jaučiasi įskaudintas, ką reiškia būti tikru žmogumi, ką kiekvienas gali ir privalo padaryti, kad būtų laimingas ne tik jis pats, bet ir aplinkiniai. Mokiniai taip pat klausėsi ištraukos iš Jodee Blanco knygos „Prašu, liaukitės iš manęs tyčiotis...“, dalinosi savo patirtimis apie santykius su bendraamžiais ir suaugusiais mokykloje.

Diskusijai baigiantis, kiekvienas apgalvojo, ką gero ar blogo yra patyręs pats, ką gero ar blogo yra padaręs aplinkiniams, ir savo mintis sudėjo į „Laimės barometrą“, kuris tą dieną visiems parodė, kad nuo kiekvieno iš mūsų priklauso, kaip jau-

čiamės, ar esame laimingi mes patys ir visi mus supantys žmonės.

Pasibaigus susitikimui, vaikai galėjo išreikšti nuomonę apie renginį pagal savąjį „barometrą“. Džiugu, kad daugumai vaikų patiko kalbėtis apie savo jausmus, netgi dalintis asmeniškais istorijomis.

Vaikų literatūros skyriaus bibliotekinės pristatė Vaikų literatūros skyriuje veikiančią literatūros paaugliams parodą ir padarė mokinius atsakymų į visus sunkius klausimus, išskylančius bendraujant ar patiriant neigiamų emocijų dėl aplinkinių elgesio, ieškoti knygoje, nes jeigu tuo metu šalia nėra žmogaus, kuriuo gali pasitikėti, knyga – geriausia patarėja.

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos informacija

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internete skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastiogyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketav@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
REMIMO
FONDAS

remia rubrikas
„Koks tu ir aš –
tokia Lietuva“ ir
„Tai, kas
išaugina...“

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais – 1400 egz., šeštadieniais – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus
spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

**ALYTAUS
SPAUSTUVĖ**